

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Controversiarum fidei cath. adv. haereticos [...] doctrina in varios tractatus distributa - Cod. Ettenheim-Münster 171

Griesser, Adam

[S.l.], 1628-1629

Tractatus IV.- De Gratia, eiusque Effectibus Justificatione et Merito

[urn:nbn:de:bsz:31-114334](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-114334)

ut a effectu huius p[er] h[ab]it[um] n[on] p[er] bapt[is]m[um] debet esse p[ro]p[ri]a ca
 r[ati]o r[ati]o[n]is beatifica q[ui]a uocatur p[er] h[ab]it[um] h[ab]it[um]
 h[ab]it[um] in p[ar]uulis seu ijs q[ui] null[am] actualia p[er]ta commiserunt sola
 q[ui] sine alia adiuncta p[er]na p[er]fectus aut longioris afflictio[n]is
 et ijs p[ar]uos obsecros h[ab]it[um] t[er]m[in]i obumbratione Catholico[n]u[m] q[ui] p[er] h[ab]it[um]
 p[er]dabola illa de p[er]munda[n]te area a p[er] h[ab]it[um] math. 3, Item p[er] h[ab]it[um]
 t[er]m[in]i in optem: Jud. Math. 25 nec in illud ap[er]to ro da mittor
 dijs n[on] p[er] h[ab]it[um] ignis q[ui] n[on] fuerint scripti in l. uba spectant ad
 ad p[er] h[ab]it[um] aut ad ad ultos n[on] ad p[ar]uulos aut eos q[ui] p[er] h[ab]it[um] n[on] cre
 dunt, quales sunt p[ar]uuli n[on] baptizati, alia scriptura aut p[er] h[ab]it[um]
 diuine n[on] baptizatos p[ar]uulos ad infern[um] aut igne uenire Ignis
 uel locu subterranu[m] d[omi]n[u]m a damnatoru[m] loco, sed uel
 de sub[ter]ra d[omi]n[u]m igne cruciat[ur] ut n[on]nulli putant, u[er]o q[ui]
 t[er]m[in]i tales n[on] baptizati ab igne ueniant ignis n[on] ab infern[um] sub[ter]ra
 n[on] h[ab]it[um] p[er] h[ab]it[um] red p[er] h[ab]it[um] q[ui] p[er] h[ab]it[um] uel h[ab]it[um] h[ab]it[um] h[ab]it[um] h[ab]it[um]
 i. b. b. i. u[er]o ad 7. ubi g[ra]tia op[er]is fuisse refutac. h[ab]it[um] de
 p[er] h[ab]it[um] & g[ra]tia am[is]sione ad g[ra]m p[er] h[ab]it[um] de p[er] h[ab]it[um] p[er] h[ab]it[um]

TRACTATUS
 II.

De Gratia, Eiusq[ue] Effectibus,
 Justificatione et Merito.

Post mo[n]strat[ur] de p[er] h[ab]it[um], seu am[is]sione Charitatis diuina recto
 ordine procedimus ad reparac[i]o[n]e[m] eius de q[ui] sic per g[ra]m di
 uinam est. n[on] g[ra]m p[er] h[ab]it[um] i[n] p[er] h[ab]it[um] lege d[omi]n[u]m de qua Theologi
 intra m[er]ita de p[er] h[ab]it[um] & de g[ra]m u[er]o p[er] h[ab]it[um] . . . u[er]o a q[ui] 90 u[er]o
 ad 109 agunt, quor[um]da[m] p[ro]p[ri]um quo a d[omi]n[u]m ad h[ab]it[um] ac merito
 re op[er]anda i[n]uamur ad fine[m] u[er]o u[er]o u[er]o u[er]o u[er]o u[er]o u[er]o u[er]o u[er]o
 Bern: l. de libero arbitrio g[ra]m u[er]o u[er]o u[er]o u[er]o u[er]o u[er]o u[er]o u[er]o u[er]o
 agie Cou: T[er]m[in]i l[ib]ro 6. q[ui] de Justif. d[omi]n[u]m: ut manuali l. i. r. 16.
 & q[ui] 20: g[ra]m q[ui] ac p[er] h[ab]it[um] n[on] op[er]is: Henricus sanctofus de
 libero Arb: & q[ui] 81. ambas p[er] h[ab]it[um] Justif. fuan. de g[ra]m p[er] h[ab]it[um]

alia Gratificans, Gratificata est donum supernale hoi citra
 debitum primario ad aliorum salutem percutanda, postquam col-
 lata sit dicitur quod alia gratia sunt et gratificata sed quia cum
 sit spes gratia est gratia gratificans de distincta, nec est pro-
 prium specificum nomen habet uocabulum latine. Tota gratia
 nouem illa de his a plur. Cor. et agi tametsi plura sunt et
 mirus sermo sent donum sapientiae et scientiae cogitatio mysteriorum
 et dogmatum fidei donum linguarum interpretatum item
 gratia facultate operum virtutum seu miraculorum, prophetia discer-
 ptio spirituum, et quibus prioribus et ueris est gratia permanentis, reliqua
 et fallens ut plerumque transiunt, hinc est se inuicem et a gratia
 gratificata separatum existere ut patet scripturis ubi saepe
 dicitur fuisse et in nobilibus ut Balaam, Saul, Cayphas qui
 prophetauerunt, et Math. 23. Ne discite a me operari iniquitatis
 in hiis diebus postquam in uos innotuit et uerbum
 multas fecimus. Gratia gratificans est donum supernale
 hoi citra debitum profertur ad propria uisum salutem
 percutanda a seipso deo. hoc est illud Rom. 3. Justificati gratis
 per gratiam est huiusmodi gratia et Cor. et iussit sub gratia
 diffusio ab illa quod hinc potest huiusmodi ad alios inueniri propria
 et secundario ad aliorum salutem, illa uero gratificata proprie
 ad aliorum salutem spectat proprie secundario, unde patet hanc
 potentiora est quia gratificata de quo immediati nomen
 iungat siq. dilectio et amicitia facit et gratificata est sui
 instrumentum quo alii ad gratiam gratificantes proficiunt
 prouide a plura ad Cor. et receperitis gratis gratiam alii subici
 sit adhuc excellentiore uia uobis demonstrata, Item Cap. seq.
 si linguas hominum loquar et anglorem, Chantem et non ha-
 bea nihil sum et sic hanc potest huiusmodi agimus. 3. itaq.
 gratia gratificans alia est actualis alia habitualis actu-
 alis quia et transiens ac gratia specialis auxilij uocat. et huius-
 modi motio est qua homo mouetur ad cognoscendum uolendum
 et agendum ea quae spectant ad beatitudinem siue est operum
 actus ac uoluntatis uiae quae dicitur in nobis operari quae salutem
 nostram spectant, quae sunt auxilia gratia excitantis prouen-

etis; item actualis inflatus est in actus pios & salutares de
 quo in spe a. seq. Habituali u. Gra. qua & quomodo in
 habita qua absolute y autonomia tu padebificans tu Gratul
 fauens uocat est Habituali donu gra gratul fauens. Completil
 simul habitus supus fidei, spai, ac plique Charitatis, & hinc appa
 ut diffia in ha. Hanc habituale & illa actuali Gra. qd har est
 permanens Charitas. Actuali u. seu actuali auxilium Gra. qd me
 ra liberalite est dari solitū qd fit in motione (moralis) seu
 actione transfente est. utrum ad operada qd superant uere uade
 ut infra patebit. Distinguit a. qd auxilium est utler qd hoc
 tu ad nos tu ad melior actus dat a deo & quod at quasi
 debito n' simple uel ex hypothese de quo supra. tract. p. 161.
 hoc u. actuali n' dat nisi ad bonos actus. 4. Gra
 actualis seu specialis auxilium (uel gratul Gra gratul fauens put
 habituale. & actuali p. 161. et manu te san. Sub 3. alia
 est excitans seu uocant alia adiuuans. Excitans seu p.
 cans Gra qd est p. 161. aut est antecedens item & o.
 perans uocat. qd da mentis. Illustratio & vultus impulsus
 quibus aia mouet a deo ut uel a somno p. 161. uel negligia
 seu torpore in bonis operibus euigilet h. fundit. & p. 161.
 qd nos liberauit & uocant uocant sua sancta p.
 p. 161. & gram Apoc. 3. Eie Ego sto ad ostiu & pulsu.
 Completil. u. hac gra n' tu super naale, ipso. Illustratio
 Illustratio & Motus aie sed & Motions quod ad appetit
 sentitui item Occasionis Infirmis p. 161. aduersit
 & plia alia obia ostentent ad bonu Excitantia. Adiuuans
 Gra qua est qd. Consequens, comitans, uel & Cooperans uocari
 potest ha Gra. qua impat & mouet hoies ut qd p. 161.
 Gra uocant. hoc est, ut quis eligat & fauat quod illi deo
 per m. p. 161. de hac uel de illa p. 161. ad ostiu
 & pulsu (sunt per gra Excitantia) si quis audierit uocat
 meam & aperuerit sanua intrabo ad tu p. 161. per gram
 adiuuantem, pro hac & & illa oramus cu. Sedis du diuim
 actiones nra sumus sine operando p. 161. Gra uocante
 seu p. 161. ut adiuuans p. 161. Tandem hanc p. 161.
 gram diuim, necessitatem simul. mirat aug. & de p. 161.
 meritis ut hanc ait quod a. ad seros nos quertim, nisi. 161.

putante n̄ possumus de fern. conatus n̄i ait, & rasi sunt
 si n̄ adiuvent, & nulli si n̄ opitaret, quo spectat & illud
 con. 1° sed. 6. c. 6. disponit ad iustitiam dū conati dicit
 nā grā & adiuti fidem, & audita concipientibz libere mouet
 in dicitur har. diuisio h̄c locū in h̄m in primā rē, & in
 grā & iustificacōe n̄m & fideles ac iustificati q̄z, in grā
 grā rōntante et adiuuante ad bonū op̄m dēruitate, ut
 colligitur ex utriusq; descriptioe, p̄ueniens t̄m s̄c̄m exitate grā
 proprie & peculiaritate est opus dicitur ut prouide dicitur illa
 in nobis dicitur sine nobis operari, & sine n̄ro consensu s̄c̄m illud
 stat ut audiat quid loquat in me, s̄c̄m, famellā n̄ sine uia
 aione, fiat, cui sit actus uitalis. 2° Eadem grā grā
 tu faciens seu p̄cedit in & potest actualis alia, est operari
 alio cooperans, coincidit s̄c̄m, saltem quoad re, cui p̄ce
 cadenti diuisione, ut patet a. seq. Operari u. est grā actualis
 h̄z quā dicitur uat in h̄m in tariū illustracōem mentis & bo
 lunatibz actu quo moueat ut uel ā malo resurgat uel in bo
 no p̄grediat. Cooperari grā q̄ & comitari dicitur q̄ officia in
 h̄m dicitur ex quibus h̄m, siue quā dicitur coopari nobis
 cui actus uolēt, har. diuisio grā multata est, q̄ s̄c̄m aug. ut p̄t
 de lib. arb. dicit ait ip̄a, uel uelimus operari in p̄cipiēz q̄ uolēt
 fibz coopari p̄fectiōe, & sine illa (p̄cipit infra) uel op̄
 rante, ut uelimus uel cooperante cu uolumus ad bona p̄ce
 tatis opera nihil uolumus, h̄z q̄s̄ satis operari fundū in
 s̄c̄m script: philip: 2. seruit q̄ operari in nobis uelle
 & p̄fectiōe & rom. 8. diliget nobis dicitur dicitur coopari in
 bonū. 1^a Cor. 3. si adiutores sumus. n̄m n̄ q̄ h̄c dicitur
 sic har. diuisio ā p̄cedenti ante eadē, rē ad hoc & arto p̄q.
 6° Eadem grā p̄cedit in p̄ce actualis, alia dicitur & p̄ce
 n̄m, alia p̄cedit uel & comitari, illa est quā dicitur n̄o
 uolumus p̄uenit har. quā nobis ad p̄cedit op̄m & n̄o
 ariuat: sumit q̄ p̄cipit illa q̄ dicitur p̄sal. 18. misericordie
 dicitur p̄uenit me, illa q̄ p̄sal. 12. misericordie tua, p̄cipit
 me, dicitur q̄ dicitur dicitur: actionē uia q̄ sumit h̄c p̄uenit
 dicitur n̄o post p̄uenit: Pa n̄o q̄ sumus dicitur grā p̄cipit
 p̄cipit & p̄cipit & Aug. in chiro. 1. 32. ait uolēt in p̄ce
 ut uel uolēt n̄o p̄cipit n̄o frustra uel uel in n̄o har. diuisio

in se sed in noie tenus dicitur d a p d: cum tam inuita, qua
 operam reuera sic pueniens: s tam aduenan qua operam
 p e subsequens 7° deniq, Gra gratu facien potissu
 u Actualis seu puitans, pueniens, aut Operam uoaly
 seu adiuuan, Cooperans, aut Comitans, e subsequens sic, nomina
 fipimã diuisione diuidit in sufficientem, seu Inaffraut, et in
 Affraut, sufficientem e Gra seu illud auxiliu B d quo h d
 ita uoaly & pital, et uoaly a dno dirigendo, ptependo uo,,
 cando uel sic puitatus pot uelle, uidera uelle, quati bene
 agere, uel pã si p uelie credere, quati, aut bene agere, de
 Gra sufficienti hne, ha scriptura: Graia s quid est quod
 ultra debui fe uinea mea: et u' fci, et u' bo Expanu ma
 nus meas totã die ad populũ meredulu et u' ad q rappeie
 rar mar 23 Quoties uolu gregare filios tuos et uoluesti Rem
 10 uo' obedire in angelo q infra pperiam pbanda fund
 Effraus Gra q e ggrua d i q illud auxiliu B d quo h d ita
 uoaly, pital, aut mouet ut u' hñ pot uelle, bene agere q,
 uenti sed u' i pã infallibilita, uelie quati bene agat d de
 har loq, script: Graia s. senu operato mltis aurat ego a u'
 g dno Ioa. 6. o' q audit a pã et didit uenit ad me et
 e ro u' rapiat: car q qua de manu mea, talis Gra esse
 cap fuit uoaly s. Paulu, sicut alios in exompla ad dnu s.
 Aug. c. 15. de libero arbit: talis e multoru alioru apparet
 quise e effectu, nec plus hic addendu est, ut in dubitatio hanc
 Graam s. h' h' uelie admittant. Caetera q de diuisione Gra
 peculiariter diffia sunt e futu digna seq. arto. ppedia.

A R T I C U L U S V I I I

Quidam in spe de Gra gratu facien
 te ringg, pibus Actuali, Habituali,
 sufficiente et effia difficultate
 soluentur.

Quaerit 1° an pã B d auxiliu actuale deq aliud Habitual:
 sibe Gra habituaty gratu faciens p modũ qualitatis pmanet
 in nota: Negant aliter pignu, s. Taperu Calu: Hammid. in artic:
 e gromine, Con: Tnd s. 6. pã q hoc con est oia Catholice uo B d.

sentia affirm: n̄ tū quoad Charitatem & virtutis infusae, de quibus
 res oīo certa est, sed et quoad grām, et p̄b̄ 1. q̄a (conci. Trid.
 sic: sess. 6. can. 11. definit hanc Justificari n̄ solum solum im-
 punitae grāe Christi, sed interā et inhaerente grāe et Charitate q̄ in
 cordibus nostris infusa est, hanc a. mentes (conci. Trid. in u. h. p. se
 ista clara verba indicant hanc et Catechismus sic de hoc. de fact
 bapt: expresse declarat et confirmat. 2. colligi ex script: Joa.
 14 si quis diligit me, p̄ meum diligit sed et ad dū veniēmu,
 et mansione apud ipsos per grām fiet inhaerentem) faciemus.
 1. q̄a 3. o. q̄ natus est. 2. q̄o petrus n̄ facit quoniam semen
 ipsius nempe grāe manet in eo. 3. q̄o dicit rāo hanc sicut sine
 dubio n̄ videtur minus creaturis rāolibus, quā ad sup̄nāalem.
 quā quā rāolibus quā ad nōales tū beatitudine dirigit: atq̄
 hīs prop̄ius n̄ sicut movendū ad actus nōales sed. Et largiē
 do illis grāe et virtutis, quā ad actiones sibi gentianas p̄ven-
 teant q̄ et creaturis rāolibus utroq̄ modo prop̄ius sicut n̄ tū
 sas movendū ad actus sup̄nāales, quod fit p̄ auxilia grāe spiritali
 aliā, sed et tribuendo hīs rāolibus actus prop̄ia quodā sunt
 habitus sup̄nāales, quod fufius p̄bat p̄b̄ 1. q̄ et alij script: 1. p̄.
 et rāolibus ad hanc magis p̄sistent infra ubi p̄batus fuerit
 q̄ haret: nos p̄ inhaerentem Justitiam iustificari, q̄ a. s. Aug.
 grām sicut p̄parat p̄p̄ri q̄ nos instar inveniēti regat n̄ le
 creaturā, sed de increata grā loq̄ q̄ est rāo q̄ p̄ dōna sua
 creata nobis quodāmodo infidet et nos regit iustitiam
 Rom. 8. q̄ sicut sicut aguntur hī sunt filij d̄i.

Sumit 2. q̄o habitualis, ita et manens grā rea-
 lier distinguat ab habita Charitatis, at n̄ utrius, id est si
 p̄b̄liter defendi p̄at cu p̄b̄ 1. q̄ de grā c. 6. Et alij
 paucij Theologij grām habituale a Charitate n̄ distingu-
 rāle sicut solā rāo, et nimirū dicat Grā quā hōis hāctū,
 et sicut gratū facit Charitatis n̄ quā est p̄p̄riū officium
 sup̄nāalis amoris, verū p̄b̄iter est grām et Charitatem n̄ oū-
 tem rāle, sed distinctus habitus ut cu s. p̄b̄. q̄ no a. 3. d̄
 cent suare. tom. 3. de grā c. 12. Tan. q̄ 7. d̄b. 2. et alij
 plures apud ipsos, in p̄ Thomista, p̄b̄ 1. q̄a et scripturā et
 Concilia nominatim videmus in (conci. Trid. et Trid. sess. 6. c. 7.

in can. 11. satis clare hanc distinctionem significare de ordine
 utramque sic gratiam & charitatem tanquam duo distincta
 sed tunc opponuntur ut in 2^a cor. 13 h^{ic} dicitur. Spiritus
 & Charitas id est & coeque spiritus s. sic ut oibus nobis a. Tim. 1.
 superabundavit a. gratia & non virtus ut fides & dilectio. Coni. ven.
 nense u. c. de bap. ait in baptismo infunditur gratia, &
 virtutes theologicas videlicet quas est Charitas est scilicet u. lo. u. lo. u. lo. u. lo. u. lo.
 cit. scilicet mentione facit Gratia seu iustitia & Charitatis
 nota tunc per hoc quod Coni. de p. ubi quaeritur scholastica ratio
 laetit atque de fidei definitio, sed p. hanc u. sententiam ut for
 te tunc coram supponeret, ut quoad hoc u. male respondet
 Bell. & p. ubi quod virtutes supernales qualis est Charitas per
 ficiunt naturam aliquam ad actus et sine supernales virtutes
 est dispositio & factus ad optimum iuxta illud ar. 1° phis. 2° vir
 tutes supponunt naturam aliquam in actum perficiendam quod dicitur u.
 p. quod participatio quod dicitur divinitatis per supernales virtutes
 gratia. Quod hanc sententiam solui potest alia quod de subditis gratia & cha
 ritatis. & u. scilicet hanc p. hanc sententiam primariam subditis gratia
 sanctis tantis u. est uoluntatem sicut uis dicitur debent in quod gratiam
 & Charitatem eade ratione habent u. uoluntatem sed est ipsa gratia
 aia ut iam supra tract. p. ad. ar. ult. g. 1. tanquam p. hanc
 & cois. in dicitur quod de subditis p. hanc orig. agere. Charitatis
 u. subditis est uoluntatem, sicut in quod uis dicitur posteriori & p. hanc
 u. hanc sententiam & ratio addit quod quod ad p. hanc p. hanc habeat
 quodammodo ratio virtutis quod si gratia u. habeat rationem virtutis
 ut ostendit, sed uirtute prior sit u. est perfectio alicuius
 non gratia u. u. in aliquam p. hanc sed in ipsa gratia aia for
 dicitur prior est p. hanc p. hanc. hanc oia quod gratia tribuit
 & Charitati quod p. hanc, & tribui solent ut est u. g. ca. dilectio
 deo filio sicut efficiere, & uitam aia fontem oiu virtutu
 tu iustificare, hanc de morte transire ad uitam pro g. hanc
 g. hanc opari uitam aeternam. & hanc de filia tribui quod dicitur
 u. hanc quod forte occasione p. hanc alicuius dicitur ut a. hanc pro
 cadem se habent ad aliter & aliter, nam gratia quaerunt
 & tribuuntur tanquam ista & g. p. hanc ad radice, Charitati
 u. tanquam p. hanc & p. hanc p. hanc ad agendum ordinato, sicut
 u. hanc hanc, autem u. g. hanc cognio tribuit aia & hanc, u. hanc

ne delectatio, metus pro quod in definitione a theologis addi solet in
 motu, uoluntatis, hoc fit est aliqd inde gaudent, nec semp fieri ab
 solute uia est ut patet exemplo B. phy: & angelorum, qd licet gra
 uent illis in nulla in deliberata uoluntate subest, tunc in ca
 teris qd uoluntatis fieri recte docet suar. l. 3. de auo: c. 4. & alij
 qd in puris, ita seu motio in qua actualis est gra,
 gistera dixi gressit ad effectum uoluntatis in physica ad moralia sed
 alliciendo mutando, & proponendo obta ueluti de ueriori phisicis
 suppono, qd negat istum physicis in uoluntate agere, qd qd in gra
 saltem nota tenus faciant seip: Mol. & uoluntatis alij: Gallam.
 u. c. 13. & Ber. tom. 1. opus: q. c. 2. qd physica actio ne fit
 buant gra loquunt de in deliberato motu uoluntatis in delectatione
 istuali

3o. dicit cogitatio sa pe in superna alio sed in maas
 a quoad intentione u. g: in duarum tangitur miseriae pau
 reus, sunt in superna alio quoad modum de fine, quia pro
 ad beatitudine sua uoluntatis eas dirigit impellit a. ear n sem
 per se solo immediato sed salinde mediato & utando mento
 per alia media & raias ut per geiones, & exempla bona alioru
 ratione, pium libroru rarios casus & aduersitates; neq; in
 ma sed sola motioa pias lectione arguta pssuere ad obse
 uadent qd cogitatio pia per actio ne immisa & ad ob
 seruatiu obij impellens in uoluntate lege pssuere sumpta, sed de
 adiuuati adobu & motias, qd uoluntatis mouet altamen hoc ipse
 diuina gra est.

Quartur qd an diuisione gra in uoluntate de ad
 uiuantem in operantem & Cooperantem puenientem &
 subsequentem spectent ad actualis in an & ad habitualis gra
 & quomodo inter se distinguant. & breuiter 3. qd de cog qd
 sola & habitualis ut alij uoluntatis & ut se in inuadui ardo
 pias: ppietate in diuisiones nisi actualis gra. 2o. qd cog
 a qd uoluntatis inter se distinguant, a deq; pro singulis suas distaso
 ratione esse qd itui ut in sentire. Zell. c. 2. & 14. de gra
 operantem & uoluntatis; uerum motina dicitur & suar. l. de
 auxilio c. 5. Vol. q. 3. pu. 5. Ber. tom. 1. opus: q. c. 2. Tam
 q. 1. dub. 2. & alij de mente Aug. c. 17. de libero arbit: a
 quo diuisione gra in operantem & Cooperantem inuenta est nulla nisi
 motis aut saltem raias difficia agnoscent inter illas diuisiones
 qd tam Cooperantem qual puenientem gra randa a uoluntate

Excitante seu vocante, cooperante u. eandem cōm aduocante
ita ut eadem illa cogitatio p̄ia à deo immissa gr̄us uolenti
notam fuerit, & sine nobis operatur ad p̄sentem de bene opa
du. spectat & uolat, dicatur proueniens excitans, operans, &
cans, qūus u. gressu uolens tam excitatus, morali quodam gressu
sue fonte uindat roborat & dicatur adiuuans, cooperans, & simul
& quia hoc quodam posteriori, & comitans, aut subsequens q̄ op̄i,
nō s̄d̄ est, nec mihi displicet.

Quaril 5°. le gr̄a sufficiente an del. & negant Hæres.
nri antiquos Pelag. & Semipelag. iam olim ab Aug. alijsq;
p̄ refutatos & ab Ecclia damnatos imitati ulla gr̄am dari
s̄d̄ s̄i sit sufficiens, & n̄ efficax, promittit de uisione gr̄a n̄ suffi
cientiam & efficax nulla de morte ficticia eē ut uicē est ap̄t̄
Calu. & Lutheri: n̄ assertioe ar̄li 13. idq; nri sententia debent,
eo quod negent in liberā horū electione aut p̄tē q̄ diuina voca
tioni refragari, & n̄ queri, q̄buscū n̄nulli & q̄ Catholicis
sentiant nominatim q̄d̄ Paulus Berninus Regubinus ap̄ u. tan
q̄. & du. qui plures illius erroris refere, hūc p̄stare. & q̄ qui
uicē uerbo tenet diuisione gr̄a efficacis & sufficientis ut pote
cor̄a in Theologia n̄ augeat resistere, re ipsa s̄d̄ sic gr̄a effi
cax exponunt ut nihil p̄e reliquant gr̄a sufficienti. ut p̄t̄
qui physica p̄cedat in uoluntate n̄ gr̄a efficaci dependens. Item
q̄ horū & plures Hæres: falsiss̄o fundat̄ de sublatā libertate horū
uicē Catholicis esse sentia p̄ter gr̄am efficacem dari sufficientem
p̄t̄ manifeste & scriptura supra citatis deus. 7. in q̄bus h̄
n̄nullis gr̄am à deo prohibita q̄ s̄i efficax n̄ fuerit, eo quod
ea rep̄rariunt nec queri fuerit ut p̄t̄. Italia s̄. ubi p̄ter q̄
querit de habitatoribus Hierusalem, & Judæos p̄libitatem
uicē. quod sua gr̄am rep̄diarunt, eide fuit Christus Mas 23
dicens ip̄rogare quoties uolui egregare filios suos & nolui
& S. Aug. altius 17°. uos semper sp̄s S. resistitis, ubi car̄tē
admittendu q̄d̄ Judæos quidam aliquos habuisse alias iusta
r̄o q̄ querela aut obis gadiis nulla fuisse, at efficax n̄
fuit q̄ reuera queri n̄ sunt alios nec hūc locus querela fuit
p̄t̄ q̄d̄ efficacis q̄ sufficientis s̄d̄, ap̄t̄. 3. p̄ter dicto ad ostē
& p̄t̄ s̄i. qui aperuerit mihi intrabo ad deū ubi s̄. inuis
s̄ h̄i ad quolū cor̄a sua gr̄a dedisse alios frustra p̄staret

in fine
aug. l. 1.
a. d. 1.
in h̄i
die def
et ad
q̄ neg
utal
liber
nec ali
potest
alios
o. n̄
dicit u
plur
ad q̄
d̄ p̄
gossio
s̄. p̄
c̄tari
i. h̄o
d̄
n̄
2. n̄
d̄
p̄
si d̄
gossio
no n̄
p̄
p̄
d̄
gossio
rae n̄
morali
inclu
uicē ita

in fine gra. d'us aperire n' p'one, grantiunt p'p' nominatim
 aug. l. 83. q. 98. & l. 1. ad simplicianum q. 2. & alibi citaty
 a Bell. c. 11. nec n' c. 7. & in de corruptioe & gra ubi dicit
 in istis oibus gra. dari & tunc n' eis perseverare licet possent. Ave
 die definitio. Relicta in cons. Anas. can. 15. & Trid. sess. 6. c. 13
 & r'as est r'as q'as & r'as uult o'is saluos fieri q'as memini q'm in se
 go negat gram sufficientem, q'as quis popes saluati tu q'as
 certul' q'as damnatos & reprob' n' habuisse sa' gra. q'as ha
 bebant saluati, alia n' fuissent damnati. tu q'as adam & inna
 meri alij habebant q'as gram q'as ut stare & perseverare
 potuissent, n' tunc aut o'is perseverarunt q'as n' fuit officap
 aliud. q'as tunc habuissent hanc gram ut op' ut sup'p' o'is
 o'is uoluntas & n' detentibus & r'as uult q'as p'ueniendo me
 diate uel immediate, maiore tunc uni q'as alteri p' suo bene
 placito largit' semp' q'as ad noua p'ita uicanda n' tunc semp'
 ad quersidnem q'as non semp' necesse est & experia q'as
 sed p'm certis temporibus q'as illi sic plantu' est tam esse hanc
 g'asione o'is facta alij n' male accipiant de gra. sufficie
 ti p'ui cois rest' sufficienti p'p'is & p'p'is sumpta ac
 affirai. Ap' q'as. h' de adultis, nam paruulis alia media
 a' h'ro p'parata p'nt licet sa' media q'as ob defectu serus
 dara' e'atru' i'p'is nec applicet' nec applicari possit de quo
 n' tracti de baptismo & fusi tan. q. 12. du. 2. Bell. l.
 2. de gra. c. 1. & seq. & Galaz. nunc de' affirai gra. qua
 dari ut indubitatu' dari & apud Har. sup' no' & op' p'p'it.
 supra q'as aliquid audiamus.

quart' 6. q'as quo q'as gra. efficax & a' sufficie
 ti dist' n' qual' & p'p'is p'p'is ne Calu. de luth. q'as n' nes
 gotio p'p'it: & gra. o'is hois libera' arbitriu' p'cludant de
 quo n'isa p'p'is p'p'is de q'as d'ite gra. efficax & q'as
 p'p'is d'us p'p'is p'p'is sunt, & cauenda, 1. a' p'p'is
 efficax gram in p'p'is q'as a' q'asite seu motione p'
 d'it' minante hois uolunt' tanta hui' & imp'p'is ut oblat'
 gra. auxilio hois n' possit g'asire, p'p'is de' isti aiunt gram effi
 cax p'p'is r'asem gra. actualis ni' e'it (q'as in cogitacoe seu
 morali quada' motioe p'p'is & uolunt' & uolunt' & uolunt' & uolunt'
 includere alia quada' fluentem q'asitem diuinitu' immissa
 ual' ita conp'p'is uolunt' ut o'is p'p'is p'p'is p'p'is

uolunt ad asserendum, uelut hanc opinionem falso 1° laborat
 fundito factum quod error absolutum uolte de actione & offi-
 cio positum, creatura libera indefinito determinatur,
 & decretor habeat si. n. hoc est n. uideo quomodo & rati-
 onem fore auctoritate aut n. oia certis & inevitabiliter facta ueni-
 rent, prouidet re: nomina tribuit. grae ut n. uideat, cui liberio
 arbitrio consistere tollit. n. indiffiam uolte, quod falso putant
 ad libertatem n. regit et ad unum determinat, idq. a uolte in-
 dependet, ita ut posito illo auxilio determinante uolte n.
 potest n. agere, quare opinio hanc in his tuis posita n. immerito
 graui damnata a Bell. c. 12. & alij Theologis notat, n. mirum
 quod uel uade sit uel errore salu: & facti. uel ab eo parum di-
 stant ac ideo grauius ab eode Bell. Cardinali Matarenâ d.
 p. 3. n. 2. Item q. 2. dub. 3. alijsq. reijcit & refutat.
 opinio esse Gram asserit nihil distinctum hinc a sufficiente
 nisi quod illi per uoltem uiam asserit & beati n. d. illi, prae-
 ter officia grae consistere: tui n. genere & coopae hor, & grae
 officia dicit tui ab euentu quod p. uiam coopae officiu
 n. habeat sed hanc opinionem n. altero extremo sita. n. nimis
 parum, imo nihil grae officia relinquit, sed totum quod
 debet hinc humana uolte tribuit, ni quo una nimis
 ad Pelagianorum, semipelagianorum sententia accedere. &
 tollit eam distinctione grae, qua grae est in spora & in
 inefficace. & aliena est opinio a sententia S. Aug. c. 8. de p.
 de h. 8. imo ipsius scriptura q. passim indicat Paleisfalli-
 bilitatem huius grae, eam ut a nullo dero cedere, quia
 ipsa cor emolliat quod certe ad ipsa gram n. ad uoltem
 nam: spectat licet hanc absolute positam resurre. q. eam
 sit fundit & destinatio a S. Aug. tradita q. certe & infalli-
 bilitate n. est q. a libera uolte hori penderet: & ho potius sibi
 peccat adscribere sua querione, qua grae diuina, adeoq. se
 ipsu desormeret a repta. & de sua querione gloriari pos-
 set. Item grae iam n. est grae, imo hanc grae n. cadere sub
 merito. Quia q. oia manifeste falsa sunt & in scriptura
 5° deniq. hanc opinio a p. d. I. n. o. Claudio Aquilina sec. ma

sed aliam tale in qua licet hominem vel et malitia vel negli-
 gentia non sufficiat. Propter quod videtur sufficere in se; de suffi-
 cienti gratia. Et hoc sententia sit de propria nisi sit in suar.
 l. 3. de laupilijs Joas Maldar. de gratia q. iii. a. 3. du. 10
 memb. 1. & 4. Tan. q. 2. dub. 6. & regis pall. c. 12. ubi
 et scripturis s. Augustino ac multis rationibus fusi refutata
 plura illa sententia tandem hanc viam de eodem Aug. et script.
 gladius, et regis ca. et sententia q. ut dixi ab ipso soc. via
 tali imperato decreto inusuali imo prohibito que publi-
 ce a soc. via Theologis Romae coram summis Pont. Constante
 eo decreto defensa fuit et quod re ipsa esse fore fuerat quod potius
 media via in hoc a. et 2. ex hinc casus via in praesenti,
 et multis probant vel via est apud suar. Mald. Tan. II. c. 10.
 u. de Aug. de p. de h. 55. c. 11. 20. et de gratia (hinc 15. 29.
 30. 45. et de lib. arb. c. 9. et 21. l. 2. j. duas regis palog.
 c. 8. & 9. de persequ. c. 7. 17. 18. et alibi passim ubi
 proprie dicit ipsa et gratiam quam gratia est in se ab eo quod
 voluit hoc vocari divina cooperatio officium Dei quod
 faciat ut infallibiliter faciamus. Idem Aug. ipse probat et
 multis scripturis q. nunquam vult hoc sed divina gratia et
 misericordia vocat viam, imo et quod quod a se peruenit
 adhibent, item q. dicunt nos solum propositum best vocator
 esse ut Rom. 8. et 9. Eph. 1. et 2. et alibi q. ab i.
 genus in no. a de gratia d. Et quibus hi quod gratia est
 eas et sufficientes in hoc se distinguat sed in in soloprese
 videtur quod illa ob liberum hominis cooperationem effectum habeat
 aliter liberum arbitrium hominis quod ad gratiam referretur quod
 est q. apud a. Cor. 4. nec tunc et in sola et plura sumpta
 gratia quo ad interiorum factum seu quod in se apta est officium
 effectum, quia ut sit et gratia sufficientes ipse officium sed in
 hoc quod gratia officium et in actu ante presentem volentis
 sit talis cooperatio seu cooperatio, et cum talibus et in hoc data
 ut quibus et in infallibiliter praedicta talis hominis fore congru-
 am. et effectum habitura ut in hoc et casu aut necessitate sed

finis utli auxilio per A. hoc qd orig. & gelag: indubitate obtine
pbatu supra q. de petis. a. 9. con. 3. illud qd Mahom: semper u
tu est

Contl. 4. a. Nihil hō nō finē virtute fidei: sed et sine auxilio
speli emare qd p̄cepta moralia nōnulla urgeat tentatio qd certa
q̄ labi. Cal. Remu: p̄li q̄od: j. dī p̄vō remunerare offotruis, q̄th
niras a dīdicando cōs domo, q̄ finueunt p̄vō nō nō interueniunt
fantes habitaoru. q̄sch: q̄ q̄erōtū Nabuchodonosoris donauit p̄vō p̄o
lia Agyptioru de quos i q̄p̄ seruerit in bello casto q̄ Pyrios: talia opa
utiq̄ bona erant, nam iustus et sapiens p̄vō nec solat nec p̄mota
op̄a remunerari. rī. de doerit p̄vō nominatim Aug: falso ab ad
uterarijs q̄ se ait: nam l. de ff. iustia sub fine q̄ aplō j. Con. 7. ai
nubere bono ē: de sp̄a ad l. am. c. 34. q̄da opa v̄hucora laude
mereri (sōt nō se) licet magna p̄vō v̄vō malo fine: ab ijs fias
ibid. a. rī sup̄ illud Rom. v̄gentes q̄ legatū hōt ait q̄da tū fa
cta vel legimus vel nouimus, vel audiuimus, q̄ fōm̄ iustia regula
nō sū iustigare nō p̄m̄, sed et merito recte q̄ laudam; ubi q̄ iūm
ū dīe Aug: uel scripta uel alijs p̄vō dīq̄ de hēnt de bonis moralis
nō p̄fē sed meritoria ad pietem et salatem pertinet. 3. tale
op̄a morale nō hō malia a fine, ut p̄vō, et hō nō ali utiq̄ p̄vō
fē ut placeat p̄vō uel ob alia fine op̄is honesti, u. q̄: dīe uera
q̄ deet nec ab op̄ante, alia dīem: ab auaro data cōt auaria, deinde suff
tūentor proportionatu est opus p̄vō rādonali, q̄ hūc nō ali est hēnt
agere. Et loquur de fleubus p̄fē nō miseret paup̄s, quare alij tu
q̄, fa p̄vō Cal: nō sp̄m̄ diffidentor, dīe dī sunt, uel j. de diffionibz opibz
bonis, uel rō de opatorij, seu meritorij ad uita aterna, hāc. 4. q̄ent
grāa, uel rō de grāa qua requunt, loquur latē q̄ quouis dī. Dico
gratuito et p̄vō nō ali q̄ dūto, uel 4. de p̄vō opari ualde op̄o
et p̄fato nō a. glō p̄vō de opibz p̄fē moralibz bonis, nec lēō
but nec de diffionibz, sed bona fleubus, et de grāa p̄vō sumptā

Contl. 4. a. Nihil hō ē sine grāa et speli auxilio, aliqua rābe p̄vō p̄vō
diligere, nō glō p̄vō illo et optimo amore sup̄ oīa sed i m̄p̄fōto et
nō ali sū, q̄ hō dilectio nō ali, et nō ali uirtibz auomodo, nec
diffi, sū ut amare p̄vō nil aliud est, quā paratu ē p̄vō ali
qua p̄fēto flā, bene tempore, et cōtra tentatōes, et hō fieri p̄vō
hōnt. deinde u. con. arad: (an rō et Tūd sēs. o. an. 3. locat

privatus nascere. qd in diaboli laqueis irretitus occu-
 bat suba huius Pontif: et sic apud Bell Jan. Vargi:
 et alios: quibus addde peculiare ad hoc orate. Eritas ut illa
 ad am. Inie. huius tua nocte salua iuro, ut ad nullu
 declinemus pntu, itum uerfus ille. huius in adiutoriuo pntu
 nois pmitte solitus, unde radsuniz finis uinibus huius
 uinut pccat n opus est tam solitit pccat ad intoniu d r
 uas de uinibz illigra pro agere, uino et gloriari possemus
 fortitudo et pnta manus neas ficut mihi hanc uirtutu, qua
 ab eubis et pntu ulu item pntura et sic upo angust.
 in aliena sunt, et hider nihil diffio: hanc loquunt. n. de
 Tent: n. pntu uel de uell: in alio pntu uel de pntu uni
 ere u. huda et languida est pnta: uel de gra nimis
 loquiti pnta

Cont. 2. n. qd ho in statu uae corrupta abiq,
 spali angustis gra diuina diligere drom et tangunt hanc
 amara amore perfectis, seu uadli per pnta ita cu
 s. h. 20, corde qd sicut et quoda pntu quon uapnt
 one uisum oibus catholis et sic tribuit Melancho: ad sal
 so ut apparet. pntu in ois de amore pntu qua is finis u
 ullus drom uadli est ad de amore impuatali merito
 uita uadli, aut pntu oportet nana huius modo uita de
 fide est. et Cono arao: can. 6. et 20. Tuo pntu: et can.
 6. drom Diligi in pntu abiq, qua pntu: nuno pntu golo p.
 de Rom. 5. Charitas est huius est in uadli, uis per
 pntu s. datus est nobis ad Gal. 5. fructu pntu et Cha
 ritas est. s. Charitas a uro pntu uro p. Jon, et Chari
 tar et drom est. pntu ha scriptura de pntu ad huius
 more n de uadli loquunt. pntu firipouit n drom
 uo nos debemus drom pntu in uadli. et pntu et
 qual aut alia pntu pntu in uadli. et pntu et
 Cono arao: ubi et sine distinct: aut pntu pntu drom
 et diligere drom pntu c. s. huius huius a drom
 pntu adiuuante inuice diligere drom. 5. ad f.
 fide et pntu oia diligend drom, et ut autore nana re
 quid carita affectu huius adiuu drom qd oia q drom repit
 mans et pntu uita drom aet huius n pntu pntu gra
 huius alia pntu pntu nana uires implere oia mandata

et sine potestate vivere et absurda sunt. 200

Concl. 10^a N^o potest sine gratia esse mereri vitam eternam sicut et gratia esse vita eterna, quia actus huiusmodi potest sine merito, sicut et sine gratia potest esse vita eterna beatis.

Concl. 11^a N^o potest homo sine speciali auxilio gratiae se preparare ad gratiam sanctificandam quae licet ad hanc gratiam habitualem talia habitualis in rebus aliis daretur quodlibet in infinitum regit in actualis. Non est conversio nisi ad hoc et quodammodo sicut 6. Nemo potest venire ad nos nisi per nos, tunc in omni, item sine me nihil est in illis ad illud, tunc est ad salutem peccatorum, ut op^o se preparare ad sanctificationem colligit et a peccatis quae ut quodammodo non ad salutem accipiunt debet queri ad seipsum tunc in fide ultra, tunc in peccatis sine speciali auxilio gratiae, nam cum peccatis finem esse dicitur per oculum ad ultimum amovetur ad ultimum finem nisi a se agente.

Concl. 12^a Non potest homo sine speciali gratia auxilio in ista vita prestare dignitatem per peccatum amittit, et ideo resurgere a peccato de peccato peccati, sed quod licet non sit in gratia peccati sine seipso, peccati ad statum peccati quodammodo peccati, tunc ad quod peccati peccati de peccato (ut est peccati peccati) et peccati sine peccati, sine aliorum peccati ad peccati quod est gratia.

Concl. 13^a N^o potest homo sine gratia vitare omnia peccata seu mortem seu peccatum peccati, quia peccati peccati gratia nec servat in peccati omnia peccati peccati, sed sup^o peccati nec peccati peccati, nec ratio peccati deo talibus, ulla finis ita in omnibus anteposita, ut habentur per peccati. Controversia tamen hic est quodammodo, nec peccati, cum gratia de peccati vitari possint, ne peccati peccati de mortem. Luth. a. r. et 3. et de damn. Cal. 2. et 3. Melanch. a. 6. et 7. et in locis de peccati peccati peccati peccati: in examine peccati 6. affirmant peccati, de omnibus de ven. peccati: item peccati quodammodo in peccati hanc peccati quodammodo peccati peccati peccati, nec sit.

Concl. 14^a N^o cum gratia de peccati vitari omnia peccata seu mortem.

perseverare in grā iustis: definit in varijs & q̄
 pelag. & aduise a. i. d. s. c. 23. s. Augustinus
 & de grā dicitur q̄ p̄fectio iustificationis nō aliter
 nā luce. q̄ntū dicitur aduice ut p̄ mūere. & p̄
 nō uos perseverare. filia hō alibi apud Thell. & Theo
 logos rāo est q̄ habemus thesaurū istū (Grā) in
 s̄is sublimib. & Cor. 4. ut sublimitas sit uirtutis & q̄
 ut dicit nobis. sunt a. innumera, q̄bus hoc uas mentis
 uel diffingi pot̄ & grā efficit, nō s̄. longiori tēp̄
 pore pot̄ accepta iustitia uicium; infirmitatē & a. mon
 caro mūdū. p̄tēgē illa uelā, & tueri nosq̄ nō cēt
 uimia tē q̄ nō nōā corruptio mētebla igno
 rāo ut nobis uia sit directio & p̄fectio diuina

ARTICULVS IV^{us}

De causis grā et nō quis de acce
 ptā grā certus esse possit

Quatuor pot̄ est de habituali grā hōe nō plurimū
 & actuali quatuor
 Quatuor a. 1° de Causa efficiēte, physica, Morali, iustis
 instrumentis; 2° de fili exemplari finali; 3° de material
 diel & quomodo grā p̄ducit; ad uale in spectu di
 spō 4° in quā qualis rā ad grām regit. 5° an hō solū
 uirtutib. nōā tam dicitur hōe pot̄ hōe tandem &
 rāe subli grā addēda q̄ iustitia nō grā de se iust
 nōa dicitur hō certus sit.

Concl. 1^a. q̄ grā tam actuali quā habituali Causa
 efficiens physica p̄p̄tis est solus deus; Moralis u. ac mo
 ratoria Thōmā Finis. Habituali u. grā Causa efficiens Instrū
 mentali; physica quānta q̄le est humanitas (hōis sepa
 rata s̄nta s̄nta & materialit̄ u. applicans s̄nt grā Causa efficiens
 nōā grā p̄uēdē s̄nt tu hōis tu angeli mediante p̄c̄
 que nōā s̄nto uelū & s̄nto uelū s̄. Th. 1^a 2^a q̄. 1ª uelū. quoad
 al. p̄tēgē: q̄ est de fili & Trin. s̄. c. 7. & q̄tā
 1° p̄fol. 8° grām & gloriā dabit dñs, quā grā, ait

grā pprie nec creari, nec generari dicitur, sed ut ligi le
pōt aīa seu nāali seu obediētiāli dīvī, utro n. hōm modō
fieri dixerit parū refert, pōtē dicitur aīa respicit posterior
ordīnē ad agens supnāle p. quod talis fīa ē pōtē aīa
obīdī, quo sensu dīvī pōtē supnāle saltem creari: & forte elgī
pōt ē q. absoluti dīvīnt grām creari.

Contl 4^a aut mēre Cōā spectantē dīvīnt, ad grām
respīcī, q. parū q. de nulla ad oīa, aut grām actualē respīcī, ad
habituāre u. n. adultis, nulla tū m. parūnt; respīcī, dīvīnt pōtē
querīō nēntī n. dīvīnt, illud actū q. q. grā illa actualis pōtē
oīm hōm dīvīnt: hoc respīcī adultōrū n. dīvīnt m. tūnt.
pōt. 6. c. 5. d. par. 9. pōt. 13. d. 7. p. paratō corda u. lē
fīnt, Joālu & Conuēntīōnī ad me n. hōm tōcōe vīo, Joālu 25,
Conuēntīōnī ad me & Joālu dīvīnt, hīnt aug. de uelīō aplī aīa
qui fēnt de fīne p. n. iustīfīcat de fīne p.; rāō fīa n. respīcī
nīpī n. subīō dēntī dīvīnt q. nec grā q. aīd dīvīnt fīa ē q.
dīvīnt a. hōm querīō nēntī n. dīvīnt fīa n. querīō q. dīvīnt
hōm fīdī quāntē hēntīōrā d. d. dēnt n. dēntur d. d. a. dīvīnt
hōm n. hēntīōrā uel opprēfīe uel saltem hāntē acceptōnā hānt
n. dānt

Contl 5^a Hōm dīvīnt ad grām n. pōt ab ullo hōm fieri
solū nāā nīrībū fīnt spīlī auxīlīō d. d. n. cū s. Th. q. 109 p. lē
n. d. vīnt fōrī oīm Cathōlīcū sentīōntīō; sāmīplag. d. d. q. Luth. lūpī
dīvīnt quōdīntā anno 1580. & n. pōtē d. d. n. dīvīnt
Cath. apud rān. q. 5. d. 8. pōtē dīvīnt supīcīre solū libērū
arbitrīū, quōdīntā gēntīōrē lēp. dīvīnt. de grā c. 10 q. tū fārgī
p. hīō s. Thomāo alībī sentīōntīō aīa cū d. d. q. 109 n. d. g. lē
oīm opprēfīe uerbīs hāntā, q. pōt d. d. dīvīnt a. pōt. n. d. d.
g. lēnt u. d. uel opprēfīe dīvīnt ē m. Conu. arāof. mīdēnt.
n. dīvīnt pōt. 6. c. 5. d. 6. ubī fīnt n. dīvīnt hūmānā
rāōī d. dīvīnt uel motus pōtē dīvīnt. apōntā illū dīvīnt
n. antiquōrā fārentī quōd m. se ē d. d. n. dēnt grā dīvīnt
d. d. d. d. d. q. fānt quōd m. se ē d. d. n. dīvīnt grā dīvīnt fībī
rām spīlīō n. d. d. d. d. n. d. d. libērō arbitrīō fīnt dīvīnt
fīnt grā dīvīnt fānt quōd m. se ē, itāq. hōm fīnt quōd rām d. d.

eaq' primarij, tu ut fundtu, et ueluti inuicem iustia uis
 refulg' ad iustificandem ac ita suo mod. i. uel dispositiue
 real' fundamentaliter, seu radicaliter, aut intraliter hui' pot'
 fides iustificare, ea tñ sola minime iustificat, aut ad ius
 tificandem sufficit. 1. p' fassid' à Tris. pass: 6. i. q. nec qm'
 qd' est, cu' sine fide (1. Heb. 11.) impossibile sit placere Deo
 nec plus qua' hanc partem p'bant hareticora arg'nta ex ser
 pentis et p' p' fide iustit' allata. 2. q' p' ibid' post alia
 antiqua definita est, q' Lutheru' Calv. et aliq' sequaces Hare
 ticos passim, qui ueluti primariu' fidei sua' arbu' p'ca'
 hoicem sola fide iustificari qu'nt p' fide iustiam (vni cap'
 p'prehendit p' quo uerore' ilgend'

Nota. 1. q' per fide' hic n' algere hystoria' qua' deum cre
 di, q' in scriptura' narrantur, nec fide' miraculoru', qua'
 miracula fiunt sed fide' p'missionu' canig' n' uel' em, qua' uel'
 p'missionu' ser' uerent' sed sp'lem qua' definiunt c'fiducia'
 sp'li' misericordie d'ri, quauis aliquis p' p'missione' sp'li' in sp'
 applicans credit p'ca' sp'li' p' Chru' dimissa' e. et q' d'one' p'ca'
 fide' illa' p' illa' sp'li' misericordia' fiducia' iustificare n'
 aliquid q'de' (saltem saluificu', nam Lutheru' q'nt' aliter
 d' aliter loq'it' quod fides id' faciat, uel' asserent' p' modu'
 ca' efficiens, uel' fide' quod fides illa' p'ca' q'nt' q' iustus
 sit, sed quod iustificat sola dispositiue, tu' antequam iustus, et ca'
 litor, faciendo nimiru' ut ho' fiat iustus tu' gratiue seu gl'
 quent' p' gratiue uel'ia' semel accepta'. Veru' p'ca' q'
 quos fides Luther' alios d'p'at' ad iustifi' ad' req'ita' n' sit
 inanis illa' & nuda fiducia' misericordia' de' remissio'
 p'ca' p'ca' q' sola fides n' iustificat' p' q' ip'ora' hareticorum
 fundto' nihil credendu', aiunt, nisi scriptu' adde' nec asse
 rendu' in re m' ad saluand' spectante, qualis est iustificas'
 sed nusqua' in sacris lib' scriptu' est quod sola fides iustifi
 cet nam hom' q' p' quo mod' argumentant' n' h'q' parla' sola
 nisi in sacris lib' corruptis Lutheri, q' ea adridu' us' fa
 tenty n' h' Caluista, sed ip' q' Luther' protide' de' harmonit'

Lutherus aiebat tñ sic uolo sic iudeo & ego doctor suq dē dō
 sed nec ex illo loco nec alio id colligi. mox patebit. Cum
 potius scriptura gr̄ia docent de p̄b̄r̄ fide alia requir̄t
 nam eul: 10 dē q̄ sine timore op̄ n̄ poterit iustificari, &
 timor dñi expellit p̄tā. prou. 18 q̄ sperat in dño sanabitur
 1ª Joa. 3 q̄ n̄ diligit manet in morte ab. 3 p̄ntem
 nō ē quartimini aut debeari p̄tā uia, sicuti q̄ nulli op̄
 istis soli p̄tā iustificatio adscribit̄ ita nec soli fidei poterit ad
 scribi, nec dñi p̄tā uim iustificandi ad fidē n̄ ad illa p̄tā
 dare hoc n̄. fugiu calat ego nam scriptura equalē de h̄is
 ac de fide loq̄t. 2^a p̄tā fides illa iustificans p̄tā h̄a
 rector. q̄ ea quā quā credit̄ sibi p̄tā dimissa ē at im
 pliat hanc iustificare q̄ p̄tā n̄ dē. credit̄ tibi dimissa
 p̄tā q̄ n̄ hanc fidei actum p̄tā dimittenda sunt aut dimitt
 tunt. an dode simul instanti p̄tā dimissa dimitti ē
 dimittenda, adeoq̄ simul p̄tā p̄tā et futurū ē q̄
 q̄ absurdus. 3^a si sola fides iustificaret p̄tā nō dē
 iustus, s̄p̄ gr̄am sp̄s sancti. negaret, & liberū arbitriū
 ne ferret, & alia dōia ut timore, charitatem & negligeret
 tñ n̄. sonat parā sola, sed sequens op̄ q̄ ip̄s aduocarios
 q̄ n̄o gr̄am sp̄s sancti requirit nec liberū arbitriū
 nec alia p̄tā dōia excludunt; adde q̄ inconstans p̄tā loq̄t
 tur q̄ ad p̄tā sufficiens op̄ farsitatis argūm. 4ª seq̄ ip̄s
 impletur ut iam hoc hanc illud dicant q̄ s̄p̄ n̄ sola
 illa fides sibi an meritorie an effuenter, an dēpositi
 uē an uoluntate cōt̄ iustiam de q̄o uir̄ p̄tā fer.

Obj. 1^a Rom. 11. arbitramur hōie iustificari p̄
 fidem sine operibus, & seros q̄ iustificat uoluntate
 op̄ fide, & p̄tā p̄ fide n̄ & op̄ibus & n̄o uicquam
 reperiri h̄ sola. 2^a q̄ apl̄s excludit op̄a à iustificandē
 a loq̄ de oībus oīo sed de iis q̄ fide & gr̄am antea
 dunt uel p̄tā de op̄ibus legis, n̄ q̄bus iudai farsō iustia
 fiducia habebant, absq̄ fide n̄. tñ, n̄ a. de op̄e gr̄a qua

videm sequuntur, ubi et fides excludit, nam et ipsa opus
 ex fidei, videm et de justificatione abraham per fidem
 rom. 4. abundantem mem. apli 11. 11. q. de gentilibus loquens,
 negat qd opibus ante fide factis iustificari: vide aug:
 1. 1. grad. 7. 7. eodem loc. sensu dicens sunt qd qd unum,
 subinde excludit alia opa et fidem sola commendare, igitur
 in opa (q. excludunt) solius liberi arb: ante fidei gra
 facta.

Obj. 2. scilicet. suppositura de justificatione et petora
 remissione loquens solius fidei meminit luc. 2. fides tua te
 saluam facit. Joa. 1. dedit eis filios. 11. 20. fieri hnt q. credunt
 in nomine eius. Joa. 5. 9. credis mi filia eius hnt vita aeterna
 et alibi. 8. 12. et in alijs 11. fieri mentione vel solius timoris,
 vel sui, vel dilectionis ut sit ex vero arqto, nec tñ ppa fides
 excludit qd a pari scilicet fides ponit sine illis, nec illa
 ppa censura sunt excludi. 11. 2. qd et addit hnt in luc.
 et credes hnt et filius, ut de quo nuntiant qm gloriantur
 aduersarij, n de justificatione sed de miraculosa sanctorum
 igitur uti multa filia loca ab haeret. inaniter raitata.

Obj. 3. multa scriptura aivnt iustificari tot q
 credunt ut rom. 10. et q. credit in illu n. fidelis act:
 11. 2. et q. credit iustificat quod et ipse sequentibus docent
 qd sola fides iustificat. Neg. Cons. requirunt fide, sed va
 sola n. sufficit sic et qd gratis diimur iustificari n. ppa
 alia opa excluduntur quasi nos iustificamur sine illis
 nec aliter qua trunores aliquis nos habeant, nam si fides
 ides n. obstat quo minus gratis iustificemur qd ex gra du
 mur nec alia dispates et merita obstat, qd et ex graa
 pueniant. qd loquunt de iustificatione p. ad qualia
 sunt opa fidei ante adentia, prout nemo p. hnt
 nisi vel in illis, vel in suppositura alicubi reperire, parit et
 elupua tm, qd cum igitur aut opa hnt p. hnt sumpta aut
 ante fidem et graa facta n. ppa legi simpli sola fide
 iustificare nisi aut hnt p. hnt hnt hnt. Quibz qd imo, loco

ad hoc illud fac: 2. uideat quia ex opibus iustifi-
catus hō, et ex fidei tū fidei. 3. fide opibus mortua
est.

CONCLUS. 2^a Pars Justificationem fidei uerae res
in se ipso peccatorum, ita ut peccata nō remaneant, quasi sōmo
do regent, et nō impotent, sed uerera tollant, Hebraei
ex. 12. fide in Trid. 1. c. 2. Gal. 3. ni antidoto et 4. Jud. 19. luth.
168. et scriptura 3. dicit hōiem lauare, et sup. niuem
teallant. psal. 50. nos mundari ab oibus iniquitatibus,
ab oī peccato et sanguine. Chri. 1. Joa. 1. et Ezech. 37. nos
ablui. 1. Cor. 6. fidei 1. peccata in gremio maris leuici
michea 7. item tū distare ab hōie qm distat otus
ab occidente psal. 104. dakeri tanqm nubem aut ne-
bula. Isa. 4. phauriri. Heb. 9. tolli. 2° plū si peccata
re ipsa nō tollantur, sed tū togant uelutia. Chri. tan-
qua pallio, ut aiunt hō infirmitatis erit sepulchris deat
uatis, qua foris parent oibus speciosa, intus uerō sunt
plena opibus mortuorum, et oī spuriciā, adeo qm
hōia uia meri pharisaica et id. item seq. nos non
lauare solas in sanguines agni ā uinculis et catenis
peccatorum, nō solui aut liberari, nō uulnera nō curari
aut sanari, sed tū obtopi ne uideant, nos nō uicis-
sari, aut offensitari p. grām, sed uerera adhuc peccata
mortuorum in peccata nō misē ni celo q. delenda fore, et
iniquatos nos illuc introire, et multa plia q. sunt
q. et scripturas ut ostendit. nec. 1. 1. c. 16. q. 1.
et uere q. in metamorph. 3. Jac. Rheing. 3. ni
nil opertat, sed oia nuda et aperta sunt oculis dī. q.
Heb. 4. q. 8. q. peccata in gremio dicit et facta sunt, aut si
facta nō sunt, q. 8. ni gremio dicit et facta sunt, aut si
u. dicit et pōnunt. f. idem. sup. 14. dicit q. pro mō-
pino, et impietas dicit. 4. deniq. peccatum est p. rō-
uāo Justia, item peccatum orig. f. dicit hōiem est cū
tas mentis, grauitas hum. uac, auersio ā dō uer.

manfionem apud nos fidei, nos in Christo & Christo in
 nobis manere. Ita ut & sine intrinseca sanctifica-
 tione minime diu sine fieri; quibus confirmatio
 solo adde nra salut. q. (sicut ipse se sui immemor) op-
 portet l. de reformatio. eadem uera iustitia ut nra
 q. regeantur sicut quia simul donemur in ha-
 rente iustitia, quod donu aut e firmu & permanens
 ut quo quereat fit donu fidei, spei & charitatis &
 iust. r. 1. & r. & alibi apud grec. q. r. citat. quo
 si ita sit uti reuera ego q. n. in harent & p. a-
 nens iustitia dat qua n. iustificet. arguta &
 scripturis ut Rom. 5. p. unum obedire: iustitia q. iustitia
 mur. & 1. cor. 1. Christi factus est p. nobis iustitia
 & cor. 5. ap. 4. & alibi pler. n. pbant quam
 Christum e. ca. meritoria nra iustitia & gloria
 nullo u. modo solum quasi per Christi iustitiam iusti-
 ficamur, aut quasi ea delusi s. a. a. nobis im-
 putat; taceo quod alio p. iustitiam e. uiam iustitiam
 efficiuntur iustitia iustitiam. iustitiam nram iustitiam e.
 illud n. istud scriptura ait, sed o. n. d. n. p. p. a.
 p. n. r. a. l. n. s. i. l. t. e. r. s. i. p. a. s. f. o. r. e. i. u. s. t. i. t. i. a. C. h. r. i. s. t. i.
 impetrat nobis gratia uel est exemplar uiae iu-
 stitiae, n. h. i. f. a. l. t. e.

A. R. T. I. C. U. L. U. S. III^{us} De Merito.

Meritum dicitur p. iustitiantis in q. ca. efficientis a merito
 alio aliud q. de iustitia, aliud de merito, cui s. m. i. u.
 debet de iustitia & p. iustitiam q. dignitatem s. l. t. e. m. & p. a. r. t. e. &
 p. m. i. s. s. i. o. n. e. p. e. r. t. ; aliud de iustitia cui licet n. debet al. merito
 de iustitia, h. q. q. u. n. i. e. s. t. u. t. a. l. i. q. d. p. m. i. s. s. i. o. n. e. & l. i. t. e. r. a.
 h. i. e. p. e. r. t. a. c. c. e. p. t. a. n. t. i. s. d. e. h. o. r. u. t. o. r. i. s. p. o. s. t. e. r. i. o. r. e. m. e. r. i. t. o. s. u. a. m. i. l. l. u. d.
 de iustitia ad nra n. p. e. r. t. e. s. i. f. e. q. u. e. n. t. e. s. g. o. l. i. d. e. s. p. e. r. o. o. m. n. i. s.

radem eadem beatitudo dei & nobis dari ex gratia & misericordia, sicuti & propter opera non sunt merita, nisi facta in gratia & gratis dei, tamen & hereditas pro merito dari potest (Matth. 10. natus deus filius meruit ex parte nostra sui ad Philip. 2. licet caelestis & iure filius habet ut

Obij. 30. Matth. 23. & Luc. 11. dicimus cum nostris operibus fieri invidiosus quod ipsis nil meremur. Ex priori loco servat inuoluntate dei quod non precepta, de servat in talibus gratia non plura meriti posteriori loco deus quod servat quod precepta, sed si ignorans est, ut licet plura possit tunc si fatiat nisi precepta, quod huius non deest, gal meritis licet nil operum faciat, et ex hoc loco obvia colligitur quod si hanc: possibilitas servandi precepta.

CONCL. 2. Merito de congruo & de indigno de antiquitate inter se non quod precepta, illud ex gratia & decenter obtineat plura, istud vero de iustitia precepta, quod si pro parte nostra iustitia nisi ex debito nobis obligat, ista. v. nra part sunt sed in hoc quod merito de indigno ista plura obtineat, ut id ualeat suo ad aequum, Gal. 6. pro merito dicitur, congruum u. deficiat ab hac aequalitate, habet tunc proportionem ad aliquam dignitatem ut si iudicanti deus meritis deus ista plura habere tollat, non meretur dignum plura, in deo uero congruum est, ut illi aliqua remuneratio fiat, ita si pro deo operante exerceat opera bona non quod deus meretur famulatum deus tunc congruum est, ut pro re requiritur eius conatus ac uicinia salutis media ipsam in sancti tatem seu gratiam largiatur. Ex quo obicitur quod non deest congruum in largiendis gratia dicitur pro merito pro quo sancti suam non a. de indigno, tamen eius augmenta quod quod meriti potest de quo potest

CONCL. 3. ad meritum in eo quod opus sit merito totum nostrum requiritur 7. status uicium, seu ut quis ad hunc sit in hunc uita iuxta illud & cor. 6. Erit nunc tempus acceptabile & ad Gal. 6. Dicitur tempus habemus, operemur bonum, quia post hanc uita cessant opera meritoria tendere

spiritualia, cuiusmodi in spū sunt 1.º grā actualis. 2.º grā
habitualis, seu sanctificans. 3.º augmenta grā. quiper-
severia in grā usq. ad fine vitæ 5.º beatitudo celestis;
verusq. hinc Nota

Nota 1.º quod beatitudo celestis, item augmenta grā habi-
tudo cadat sub merito n. tm de ggruo eo qd deo g digno, qd de fide
grā u. habitualis quā ex pte hō nō fit iustus, de ggruo tm car-
dit sub merito meritū. n. de g digno supponit statu grā.

Nota 2.º grā actualis seu specialis auxilij n. pōt cadere sub
ultra merito deo de ggruo qd. pōt ex q. 1. a. 2. merito. n. e
hoc supponit illa grā in tantum pōt pōt. 2.º. 3.º aut pōt
non actualis grā cadit sub merito de ggruo Math. 5. habitū
labij, et abundantabit. p. bene utenti dabile grā ulterius. an a.
hoc grā sub merito de g digno cadant dicit Res: Regat Vosq.
volūg. opt. pōt. Geda u. actualis quā nō a pōt resurgit opib.
ante lapsu factis nec dignē nec ggruē possumus mereri, qd
oia merita pcedia per subsequens pōtum mortificaverit
exch. 18. si auertis se iustus a iustitia suā omnia in
nitia eius n. recordabitur tametsi reuifuerit grā, et ista
reuiuifant merita.

Nota 3.º perseverantia grā finalis cadit sub merito de g
gruo quod ultra est, ad a. de g digno merito est affir: Res:
tes multi pblis, et g in legimib. n. quod a. 88 post uita diu
bene transacta in ultis ago nec desolite, q. n. fuerit facta si
de g digno meruissent paueria, nihilominus tm hoc n. obstante
in nra pōtēte est finaliter perseverare, uel n. pfer: laborant.

Nota 4.º hō n. sibi tm sed et alijs pōt mereri de ggruo, mo-
et qd a. q. sibi n. pōt mereri ut a. grām actualē reparatio-
nem post lapsu n. tm de g digno. si quidem hō purus fit
nemo aliud est de Christo, qui nobis g dignē meruit ac
grā; rāo illius est aliā n. uicual faisa pmptr nra, ut hō
inarnaret, mereret, tametsi auctores, recti addunt puru
nōa potuisse nos redimere de quo alibi; hanc de grā de me-
rito dicit deo ut suā grā mere ggruē u. ubi auctores uel gōtē p
petas a laboribus a gauris uacoes.